

ניידות בין דורית בישראל

אורן הלר

1. הקדמה

מסמך זה הוא תקציר של עבודה בנושא ניידות שכר בין דורית בישראל אשר תתפרסם במלואה בקרוב. העניין בניידות הבין דורית נובע מתוך עניין במידת שוויון ההזדמנויות בחברה: ככל שהניידות גבוהה יותר, כלומר הקשר הבין דורי בשכר נמוך יותר, אנו מבינים ששוויון בהזדמנויות בחברה הוא ברמה גבוהה יותר, בלי קשר לרקע המשפחתי. לכן בדרך כלל ניידות בין דורית גבוהה נתפסת כתופעה חיובית שהחברה המודרנית ומעצבי המדיניות שואפים אליה.

העבודה, המבוססת על נתונים מינהליים, בנויה משני חלקים עיקריים: בחלקה הראשון נאמדת גמישות השכר הבין דורית (IGE – Intergenerational Elasticity) בשיטה שהינה עקבית עם עבודות דומות שנערכו בעולם (כמו Grawe, 2004 ו-Solon, 1999). התוצאה המתקבלת עבור ילידי 1975 (ואבותיהם) היא גמישות שכר של 0.276 – ממוצע של 0.251 לבנות ו-0.318 לבנים. המשמעות היא ששינוי של 1% בהכנסותיו של האב מתואמות עם שינוי של 0.276% בהכנסותיהם של ילדיו. אומדן זה הוא בר השוואה למדינות אחרות, כאשר לדוגמה הוא דומה לגמישויות שנאמדו בשוודיה (0.27) וגרמניה (0.32) ונמוך מאלה שנאמדו בארה"ב (0.47) ואנגליה (0.5)¹.

בחלקה השני של העבודה אצביע על הבדלים במידת הניידות הבין דורית בין קבוצות שונות המרכיבות את החברה הישראלית. לצורך כך נעשה שימוש בכלי מעט שונה – נאמד הקשר בין המיקום היחסי בהתפלגות השכר של הורים ושל ילדיהם, כפי שיפורט בהמשך. שיטה זו מתבססת על שיטתם של Dahl and DeLeire (2008) ושל Chetty et al. (2014). בשיטה זו המקדם הכללי עומד על 0.251 עבור ילידי 1974-1978. המשמעות היא ששינוי בשכר ההורים בגובה עשירון שכר אחד מתואם עם שינוי בשכר ילדיהם בגובה כרבע עשירון שכר.

הספרות הקיימת בישראל אודות הניידות הבין דורית היא מועטה. באחרונה התפרסמה על ידי אלוני וקריל (2017) מאגף הכלכלן הראשי של משרד האוצר עבודה בנושא. עבודות ישנות יותר הן של בינסטוק (2008) ושל פריש וזוסמן (2009) מבנק ישראל. שתי העבודות הללו השתמשו בנתוני המפקדים של 1983 ו-1995 ממוזגים יחד, מה שאיפשר הסתכלות על שני דורות: הורים וילדים.

¹ אומדי הגמישויות הללו הם לפי Corak (2013), ומתייחסים לאבות ובנים

העבודה הנוכחית בדומה לשל אלוני וקריל עושות שימוש בנתוני מינהל המאפשרים בחינת שכרם של הורים וילדיהם בתקופות זמן מתאימות המשקפות את ההכנסה הפרמנטית של הפרט וכן לאור עושר הנתונים וגודל המדגם מתאפשר פילוח דק של האוכלוסייה. התוצאות בשתי העבודות עקביות במרביתן: מתקבלות תוצאות דומות של גמישות השכר הבין דורית בכלל האוכלוסייה; נמצאים הבדלים דומים בין ערבים, יהודים, חרדים ולפי ארצות המוצא השונות; חוסר התאמה בין שתי העבודות הוא באשר להשפעתם של העולים החדשים על הניידות הבין דורית, לגביה ארחיב בפרק התוצאות.

ישנם מספר מאפיינים בולטים של ישראל אשר עשויים להשפיע על מידת הניידות הבין דורית: (1) היותה של ישראל מדינת מהגרים צעירה מביאה לכך ששיעור המהגרים וילדי המהגרים בה הוא רב בהשוואה למדינות אחרות. במידה ואוכלוסייה זו חווה ניידות בין דורית בצורה שונה מהאוכלוסייה הכללית, חשוב להבין כיצד; (2) החברה הישראלית מורכבת מקבוצות אתניות המופרדות זו מזו גם במרחב דרך שוק הדיור – ערבים, חרדים ויהודים שאינם חרדים. הבדלים בין הקבוצות בהשתתפותן בכוח העבודה ובהזדמנויות הניתנות להן הן בתחום החינוך והן בשוק העבודה, עשויים ליצור ביניהן הבדלים במידת הניידות הבין דורית; (3) חובת השירות הצבאי המהווה "כור היתוך" צפויה לתרום למידת הניידות הבין דורית. במסגרת המאמר נדונים ומוצגות תוצאות בנוגע לסעיפים 1 ו-2 אך הסעיף השלישי איננו נדון בשל היעדר נתונים מתאימים.

2. נתונים

כאמור, מחקר זה עושה שימוש בנתוני מינהל. קובץ מרשם האוכלוסין מאפשר התאמה בין ילדים והורים וכן הוא מכיל נתונים דמוגרפיים כמו מגדר ולאום. נתוני השכר הם מתוך קבצי השכר של רשות המסים כפי שמועברים לביטוח לאומי (מבוססים על טפסי 126) ומכילים מידע אודות הכנסות שנתיות משכר לכל שכיר בין השנים 1986 – 2015. כמו כן קיימים גם נתוני הכנסה מעבודה עצמאית (על פי דיווחי שומה) בין השנים 1998 – 2015.

האמידות בעבודה זו מתבססות על שני מדגמים עיקריים: (1) עבור אמידת גמישות השכר (IGE) הנעשית בעיקר לטובת ההשוואה הבינלאומית, נבנה מדגם של ילידי 1975 ואבותיהם. שכר הילדים בבגרותם נצפה בין הגילאים 35 ל-39 ושכר האבות נצפה כאשר הילדים הם בגיל 11 עד 20. גודל המדגם הוא כ-44 אלף זוגות של אבות וילדים; (2) לטובת ניתוח הניידות הבין דורית בתוך ישראל נבנה מדגם מילידי

1974-1978 שהם כ- 308 אלף זוגות של הורים וילדים. שכר הילדים נצפה כשהם בגיל 35-36 ושכר ההורים נצפה כשהילדים בני 12-13.²

3. שיטה

בעבודה זו אנו אומדים את מידת הניידות הבין דורית באמצעות אמידת הדימיין הבין דורי בשכר – Intergenerational earning persistence, המבטא את מידת חוסר הניידות הבין דורית. אמידה זו מתבצעת כאמור בשתי שיטות: גמישות השכר הבין דורית (IGE) והקשר בין מיקומו של הפרט בהתפלגות השכר למיקומו של הוריו בהתפלגות השכר. להלן פירוט של שתי השיטות.

א. IGE - גמישות השכר

לאמידת גמישות השכר הבין דורית נאמדת הרגרסיה הלינארית הבאה:

$$(1) \log(y_{i,t}) = \alpha^{IGE} + \beta^{IGE} \log(y_{i,t-1}) + \varepsilon_i$$

כאשר $y_{i,t}$ ו- $y_{i,t-1}$ הם שכר הילדים והאבות בהתאמה. השיפוע הנאמד $\hat{\beta}^{IGE}$ הינו גמישות השכר הבין דורית הממוצעת. החותך הנאמד $\hat{\alpha}^{IGE}$ תופס את הצמיחה הכלכלית הממוצעת בין הדורות.

באמידת גמישות השכר הבין דורית עלולות להיווצר הטיות משני סוגים: האחד הוא כתוצאה מכך ששכר בגיל מבוגר מדי או צעיר מדי אינו משקף הכנסה פרמננטית. כך לדוגמה קצב עליית השכר בתחילת הקריירה שונה בין פרט ופרט ולכן בגילאים מודקמים השוואה בין פרטים אינה משקפת הבדלים ברמת החיים הפרמננטית. בהתאם לכך (Baker and Solon (2003) ו- Mazumder (2005) מציעים להתבונן בהכנסותיהם משכר של הפרטים כשהם בסביבות גיל 40. סטייה משמעותית מגיל זה עלולה להביא להטיית התוצאות המכונה בספרות lifecycle-bias. הטייה אפשרית נוספת הנקראת attenuation-bias היא תוצאה של התבוננות בשכר לאורך תקופה קצרה מדי הכוללת סטיות מההכנסה הפרמננטית. Solon (1992), (Zimmerman (1992) ו- Mazumder (2005) דנים בכך וממליצים להתבונן בשכר בתקופה של לפחות 4-5 שנים. על מנת להימנע מההטיות האפשריות הללו נבנו המדגמים על בסיס תקופות ארוכות בהן נצפה שכר הפרטים, הורים וילדים, ובגילאים מתאימים.³

² פרטים נוספים אודות בניית המדגמים מוצגים בעבודה המלאה שתתפרסם בקרוב.
³ בעבודה המלאה מוצגים מבחני רגישויות לאורכי התקופות ולתזמון ההתבוננות בשכר ונראה שהאומד המתקבל אינו מושפע מהטיות מסוגים אלה.

ב. המיקום של שכר הילדים וההורים בהתפלגות השכר (rank-rank)

בשיטה זו נאמרת המשוואה הבאה:

$$(2) R_{i,t} = \alpha^{Rank} + \beta^{Rank} R_{i,t-1} + u_i$$

כאשר $R_{i,t}$ הינו מספר בין 0 ו-1 המבטא את מיקומו האורדינלי של פרט i בהתפלגות השכר של שנתון הלידה שלו. באופן דומה $R_{i,t-1}$ מבטא את מיקומו האורדינלי של הוריו של פרט i בהתפלגות שכר מתאימה. ההגדרות הללו מפורטות במדויק בעבודה המלאה. תהליך הדירוג מבצע על גודלי השכר טרנספורמציה להתפלגות אחידה. לכן בניגוד ל-IGE אומד ה-Rank-Rank אינו רגיש לשינויים באי השוויון בין הדורות. כמו כן, הקשר בין דירוג ההורים ודירוג הילדים הינו בקירוב לינארי. אנו מנצלים תכונה זו על מנת לנתח את מאפייני הניידות הבין דורית בישראל בכלי מדידה לינאריים.

האומד $\hat{\beta}^{Rank}$ מציין את מידת הדימיון בין שכר ההורים והילדים ולכן נתייחס ל- $1 - \hat{\beta}^{Rank}$ כאומד של הניידות היחסית. בנוסף אנו מדווחים אומד למידת הניידות המוחלטת כלפי מעלה של ילדים להורים מחציון ההכנסות הנמוך. אומד זה מחושב באופן הבא - $\hat{\alpha}^{Rank} + 0.25\hat{\beta}^{Rank}$. לאור המבנה הלינארי של הקשר הבין דורי בדירוג השכר, דירוג השכר הצפוי של ילד להורים מאחוזון 25 מייצג את דירוג השכר הצפוי של ילד ממוצע להורים מחציון ההכנסה הנמוך.

4. ניתוח הממצאים

לוח 1 מציג את תוצאות אמידת גמישות השכר הבין דורית. בממוצע גמישות השכר היא 0.276 (טור 1), כלומר שינוי של 1% בשכר האב מתואם עם שינוי של 0.276% בשכר ילדיו. בעמודה השנייה כלול במשוואת הרגרסיה פולינום מהמעלה השלישית של גיל האב בשנה הראשונה שבו נצפה שכרו – נראה ששונות בגיל האב אינה משנה באופן מובהק את התוצאות.

עבודות שעורכות השוואות בינלאומיות של גמישות השכר הבין דורית עושות זאת עבור גמישויות שכר שנאמדו על בסיס זוגות של אבות ובנים. הסיבה לכך היא שונות רבה בין מדינות באשר להשתתפות

נשים בכוח העבודה, בפרט בדור ההורים. לכן האומד הרלוונטי להשוואות בינלאומיות אלה הוא זה של הבנים שערכו 4.0.318

לוח 1: גמישות שכר בין דורית

	(1)	(2)	Males (3)	Females (4)
Father log-earnings	0.276 (0.00505)	0.271 (0.00508)	0.318 (0.00653)	0.251 (0.00715)
Controlling for father age		YES		
Constant	8.404 (0.0718)	-14.084 (3.1250)	7.988 (0.0758)	8.266 (0.0834)
Observations	43,774	43,774	22,901	20,873
R-squared	0.064	0.065	0.094	0.056

Standard errors in parentheses

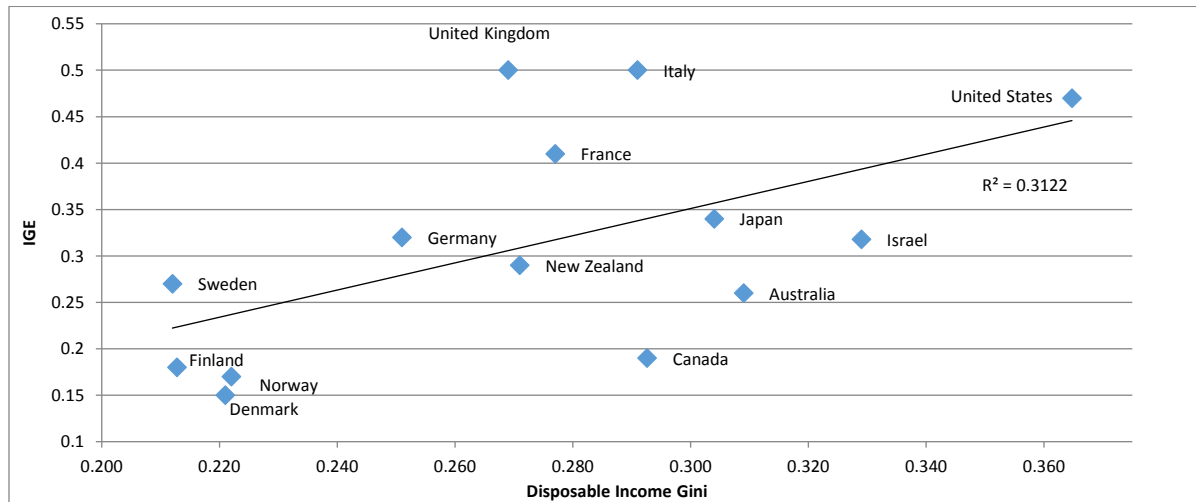
Corak (2013, 2016) מציג השוואות של אומדנים אלה בקרב מדינות. נוסף לאומדי גמישות השכר הוא מוסיף להשוואה את רמות אי השוויון בכל מדינה. כך נוצרת עקומה המכונה עקומת "גטסבי הגדול" ובה מפוזרות המדינות על משטח של רמת אי השוויון לפי מדד ג'יני ורמת הניידות הבין דורית לפי אומד ה-IGE. עקומה זו עם צירופה של ישראל מופיעה באיור 1. הקשר החיובי בין IGE ומדד ג'יני שהינו קשר שלילי בין הניידות הבין דורית ואי השוויון הכלכלי, הינו תוצאה אפשרית של מנגנונים כלכליים מגוונים. ראשית זו יכולה להיות תוצאה של העובדה שבמדינות בהן אי שוויון גבוה משפחות רבות חוות מגבלת תקציב הפוגעת בשקעתן בהון האנושי של ילדיהן ולכן הניידות הבין דורית במדינות הללו היא נמוכה (בדומה למודל של Becker & Tomes, 1986; Solon, 1999). שנית, להשקעה ציבורית בחינוך השפעה סימולטנית על אי שוויון, אותו היא מפחיתה, ועל ניידות בין דורית, אותו היא מגדילה (בהתאם למודל של Hassler et al., 2007).

תרשים 1 מראה את ישראל בהשוואה בינלאומית: מיקומה של ישראל בעקומת "גטסבי הגדול" הוא מימין ומתחת לעקומה. היינו, בישראל ניידות בין דורית מעט גבוהה מזו המצופה מאי השוויון בה ומהקשר בין שני המשתנים בממוצע בקרב המדינות.

⁴ גמישות השכר הבין דורית אינה לינארית לאורך התפלגות השכר. צורתה היא כצורת האות S כאשר במרכז ההתפלגות הגמישות גדולה מזו שבשוליה. במאמר המלא נושא זה נדון בהרחבה. היקש חשוב העולה מכך הוא חוסר התאמתה של שיטה זו לניתוח פנים ישראלי של הניידות הבין דורית בכלים ליאריים.

איור 1: עקומת "גטסבי הגדול"

למעט ישראל, אומדני ה- IGE הם מתוך Corak (2013) ומבוססים על ילידי 1960 לערך. מדדי ג'יני הם מאתר האינטרנט של ה- OECD ומתייחסים להכנסה הפנויה בתקופת ילדותם של הילדים: 1990 לישראל וקרוב ככל שהנתונים מאפשרים לסוף שנות ה-70 עד תחילת שנות ה-80 לשאר המדינות.

יצוין כי אומדני גמישות השכר הבין דורית, ה- IGE, מנסים לשקף את מידת הניידות הבין דורית בשכר באמצעות משתנה יחיד. ככאלה הם מציגים תמונה חלקית לגבי הניידות הבין דורית והם חסרים לדוגמה אינפורמציה לגבי כיווני הניידות, אך עם זאת הם נהיו מקובלים בשוואות בינלאומיות.

לאחר שאמדנו את גמישות השכר הבין דורית, ה- IGE, והוספנו את ישראל להשוואה הבינלאומית אנו פונים להבין כיצד מעוצבת ניידות השכר בישראל. לצורך כך אנו אומדים משוואות מסוג Rank-Rank (משוואה 2). כלל התוצאות המוצגות מעתה ואילך מבוססות על דירוגי השכר ועל משוואה 2. לוח 2 מציג אמידה של משוואה זו עבור כל האוכלוסייה ועבור גברים ונשים בנפרד. משמעות התוצאות היא כי שינוי של עשירון שכר בקרב ההורים מתואם בממוצע עם שינוי של כרבע עשירון שכר בקרב ילדיהם. אף על פי שהניידות היחסית דומה בין גברים ונשים, הניידות המוחלטת של גברים גבוהה מזו של נשים: גבר שגדל במשפחה לה הכנסות משכר מתחת לחציון צפוי להיות בבגרותו באחוזון שכר 52 בעוד שאשה מרקע דומה צפויה להיות באחוזון 39. זוהי תוצאה של הפער המגדרי בשכר שאינו תלוי ברקע המשפחתי.

לוח 2: ניידות בין דורית לפי הקשר הבין דורי בדירוגי השכר

	(1) Average	(2) Males	(3) Females
Parents' Rank	0.251 (0.00173)	0.254 (0.00250)	0.251 (0.00225)
Constant	0.391 (0.00100)	0.454 (0.00144)	0.324 (0.00130)
Observations	308,429	156,364	152,065
R-squared	0.064	0.062	0.076
Absolute Upward Mobility*	0.454	0.518	0.387

Standard errors in parentheses

* Calculated as the constant term plus 25% of the slope

Standard errors in parentheses

לוח 3 מציג את הניידות הבין דורית בישראל בחלוקה גיאוגרפית גסה של מחוזות, לפי מקום המגורים של המשפחה בתקופת ילדותם של הילדים. הניידות היחסית במרכז הארץ – במחוזות תל אביב ומרכז – היא הגבוהה ביותר (עם המקדמים הנמוכים ביותר – 0.188, 0.183) וכך גם הניידות המוחלטת. ילדים מהחציון התחתון צפויים להשתכר בבגרותם שכר המתאים לאחוזוני שכר 0.512-0.516. לפיכך נראה כי מיקום גיאוגרפי הוא גורם משמעותי בעיצוב הניידות הבין דורית.

לוח 4 מציג את הניידות הבין דורית בקרב גברים לפי השתייכות לקבוצה אתנית (לוח דומה עבור נשים מופיע במאמר המלא). הניידות היחסית הגבוהה ביותר היא של חרדים אך זוהי הקבוצה עם הניידות המוחלטת המועטה ביותר. ככל הנראה הדבר נובע מהנטייה לצמצום ההשתתפות בשוק העבודה ללא תלות ברקע המשפחתי. האוכלוסייה היהודית הלא חרדית היא הניידת ביותר – בעלת הקשר הנמוך ביותר בין שכר הורים וילדים ובעלת שיעורי הניידות כלפי מעלה הגבוהים ביותר כאשר ילד יהודי למשפחה מהחציון התחתון צפוי להתמקם באחוזון 58 בבגרותו. לשם השוואה, ילד ערבי למשפחה מחציון ההכנסה התחתון צפוי להתמקם בבגרותו באחוזון 45. התוצאות בעבודה המלאה מראות עוד שגם בפיקוח על הישגי הילדים בבחינות הבגרות ועל רכישת השכלה גבוהה התוצאות הללו נשמרות.

לוח 3: ניידות בין דורית לפי מחוזות

District	Slope	Constant	N	Parents Rank	Children Rank	Upward Mobility
Jerusalem	0.250 (0.00625)	0.337 (0.00340)	23,827	0.463 (0.284)	0.452 (0.283)	0.400
North	0.273 (0.00432)	0.335 (0.00196)	53,514	0.371 (0.261)	0.436 (0.271)	0.403
Haifa	0.264 (0.00506)	0.372 (0.00291)	35,754	0.500 (0.286)	0.504 (0.284)	0.438
Center	0.188 (0.00331)	0.469 (0.00206)	87,958	0.555 (0.283)	0.573 (0.283)	0.516
Tel Aviv	0.183 (0.00399)	0.466 (0.00256)	57,412	0.569 (0.294)	0.570 (0.286)	0.512
South	0.227 (0.00547)	0.373 (0.00295)	34,470	0.466 (0.271)	0.479 (0.282)	0.430
The West Bank Area*	0.181 (0.00869)	0.415 (0.00509)	12,843	0.517 (0.275)	0.509 (0.275)	0.460

* Israeli citizens; Palestinians are not included.
Standard errors in parentheses

לוח 4: ניידות בין דורית לפי שיוך אתני בקרב גברים

	Slope	Constant	N	Parents Rank	Children Rank	Absolute Mobility
Sons						
Jews	0.207 (0.00292)	0.494 (0.00180)	128,387	0.550 (0.280)	0.608 (0.299)	0.546
Arabs	0.227 (0.00796)	0.396 (0.00250)	24,612	0.252 (0.188)	0.453 (0.238)	0.453
Muslim Arabs	0.201 (0.00876)	0.392 (0.00263)	21,856	0.241 (0.179)	0.441 (0.235)	0.442
Christian Arabs	0.207 (0.0198)	0.483 (0.00807)	2,756	0.338 (0.227)	0.553 (0.241)	0.535
Ultra-Orthodox (<i>Haredim</i>)	0.090 (0.0104)	0.278 (0.00491)	9,348	0.401 (0.252)	0.314 (0.253)	0.301
Not Ultra-Orthodox Jews	0.172 (0.00297)	0.534 (0.00186)	119,039	0.561 (0.279)	0.631 (0.290)	0.577

לוח 4 מראה את השפעתה של ההפרדה האתנית בישראל על הניידות הבין דורית. הקשר הבין דורי בשכר בקרב גברים הינו 0.254 (לוח 2) וכפי שמראה לוח 4, לכל קבוצה אתנית בנפרד קשר זה נמוך מהערך הכללי. מצב זה מלמד שאילולא ההפרדה האתנית, הניידות הבין דורית הייתה גבוהה יותר. הואיל ושייכות לקבוצה אתנית מועברת במלואה בין הדורות, ההשלכות התעסוקתיות של השתייכות

לקבוצה (ככל שהן נשמרות) גם הן מועברות בין הדורות. לכן ההפרדה האתנית בישראל והעובדה ששכרם של ערבים הינו נמוך משל יהודים, מגדילות את הקשר הבין דורי בשכר, כלומר מקטינות את הניידות הבין דורית בשכר. כך ניתן לשער שאילולא ההפרדה האתנית הניידות הבין דורית בישראל היתה דומה לזו של הרוב היהודי – כלומר גבוהה בכ- 20% מהרמה הנוכחית.

ממצאים חשובים נוספים המוצגים בהרחבה בעבודה המלאה:

א. הניידות הבין דורית בקרב עולים חדשים, בני עולים, נכדי עולים ושאר האוכלוסייה היהודית: נראה כי ככל שהשולת חדשה יותר בארץ הניידות הבין דורית פחותה. כך קבוצת העולים שנולדו מחוץ לארץ היא הקבוצה הכי פחות ניידת הן באופן יחסי והן באופן מוחלט.⁵ התוצאות הללו נשמרות כאשר מפוקחים משתנים נוספים – יבשות המוצא והפיזור הגאוגרפי של האוכלוסייה בארץ.

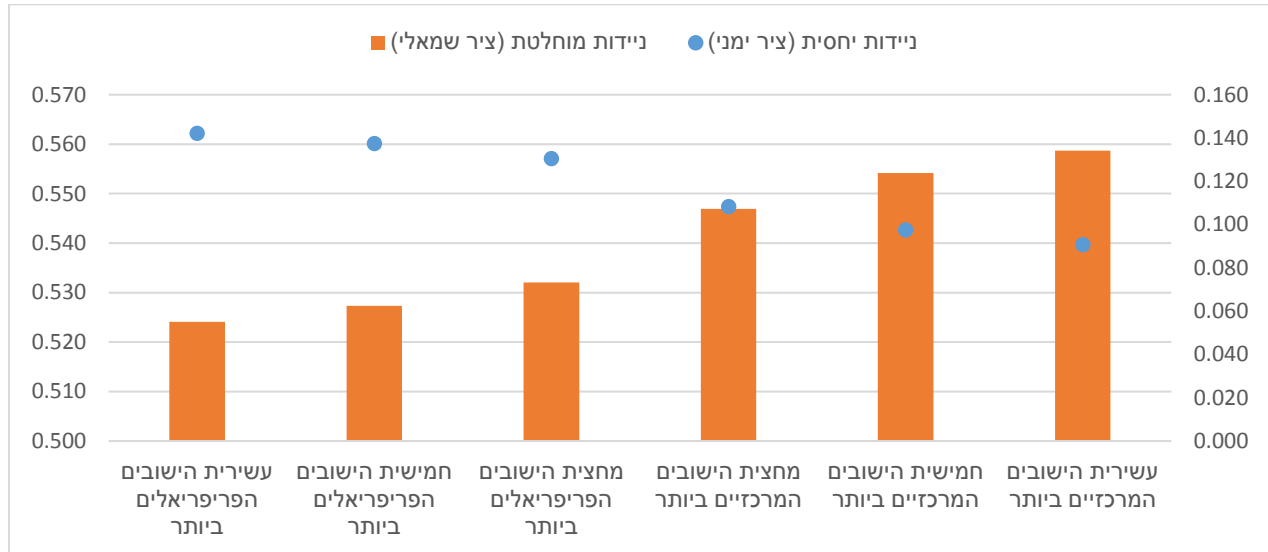
ב. שיוויון ההזדמנויות באזורי המרכז גדול מזה שבפריפריה. כך לדוגמה ילד של הורים יהודים המשתייכים לחציון ההכנסה הנמוך צפוי להתמקם בבגרותו באחוזון 52 אם גדל באחד מעשירית הישובים הפריפריאליים ביותר, לעומת אחוזון 56 אם גדל באחד מעשירית הישובים המרכזיים ביותר. בהתאם לכך הניידות היחסית נמוכה במרכז וגבוהה בפריפריה. ראו המחשה לכך באיור 2 המציג את מידת הניידות הצפויה בהתאם למידת הפריפריאליות של יישוב המגורים.

ג. שכרם של אנשים ממוצא מזרחי נמוך משכרם של אנשים ממוצא אשכנזי. זאת ועוד, גם אחרי שני דורות בישראל הניידות כלפי מעלה של מזרחים נמוכה מזו של אשכנזים. הקשר הבין דורי בשכר (הניידות היחסית) הגבוה יותר (המראה על ניידות נמוכה יותר) בקרב מזרחים מלמד על שוויון בהזדמנויות נמוך יותר הניתן לילדים ממוצא מזרחי הואיל ובקבוצה זו שכר ההורים משמעותי יותר בקביעת השכר העתידי. ממצאים אלה נשמרים גם בפיקוח על שונות גיאוגרפית. הממצאים אינם נשמרים כאשר ההישגים החינוכיים של הילדים מפוקחים. דהיינו, השונות בשוויון בהזדמנויות נעוצה כנראה בחינוך שניתן לילדים. איור 3 מציג השוואה של הניידות הבין דורית בשכר לפי מוצא בקרב האוכלוסייה היהודית הוותיקה שהוריה נולדו בישראל והורי הוריה עלו ארצה.

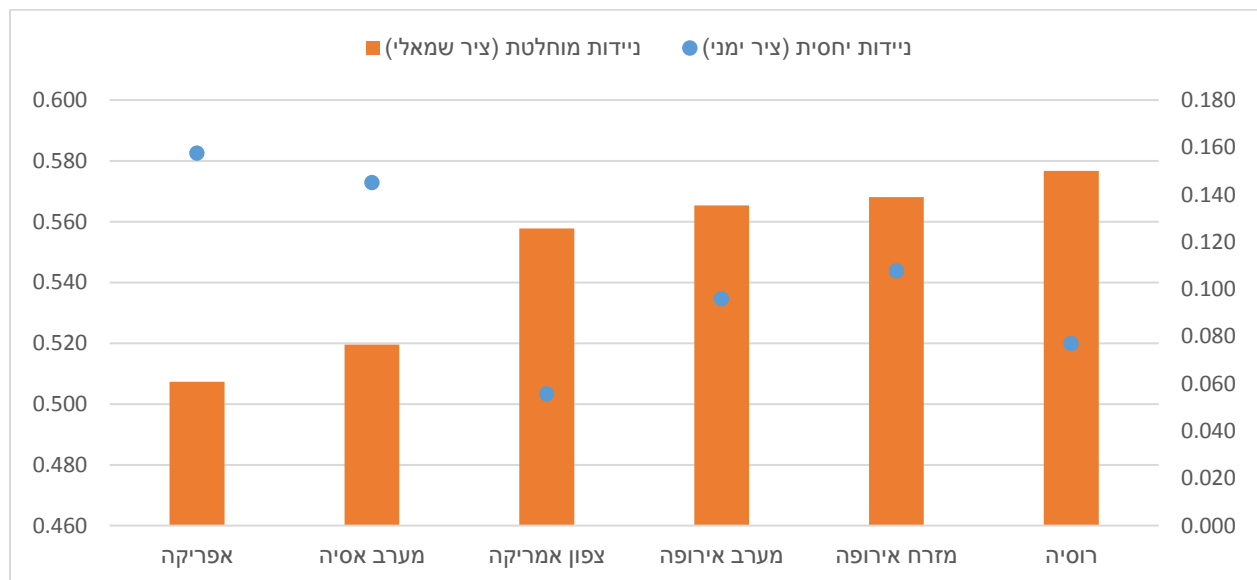
⁵ אלוני וקריל במאמרם מציגים תמונה הפוכה לפיה הניידות הבין דורית בקרב מהגרים גבוהה מזו של האוכלוסייה הוותיקה בכ- 20%. לעניות דעתי תוצאה זו הינה פרשנות שגויה של התוצאות והיא נובעת מהיעדר פיקוח נחוץ על המוצא האתני. כלומר, הפער המוצג בין מהגרים לותיקים נובע מהפער בין יהודים וערבים.

איור 2: ניידות בין דורית יחסית ומוחלטת בהתאם למדד הפריפריאליות, בקרב יהודים

איור 3: ניידות בין דורית יחסית ומוחלטת בהתאם לארץ המוצא של הסב, בקרב יהודים נכדי מהגרים

ביבליוגרפיה

- Aloni, T., & Krill, Z. (2017). *Intergenerational mobility in Israel*.
- Baker, M., & Solon, G. (2003). Earnings Dynamics and Inequality among Canadian Men, 1976–1992: Evidence from Longitudinal Income Tax Records. *Journal of Labor Economics*, 21(2), 289–321. <https://doi.org/10.1086/345559>
- Becker, G. S., & Tomes, N. (1986). Human Capital and the Rise and Fall of Families. *Journal of Labor Economics*, 4(3, Part 2), S1–S39. <https://doi.org/10.1086/298118>
- Beenstock, M. (2008). Deconstructing the sibling correlation: How families increase inequality. *Journal of Family and Economic Issues*, 29(3), 325–345. <https://doi.org/10.1007/s10834-008-9114-y>
- Chetty, R., Hendren, N., Kline, P., & Saez, E. (2014). Where is the land of opportunity? The geography of intergenerational mobility in the United States. *The Quarterly Journal of Economics*, 129(4), 1553–1623.
- Corak, M. (2013). Inequality from Generation to Generation: The United States in Comparison. *The Economics of Inequality, Poverty, and Discrimination in the 21st Century*, (9929), 107–126.
- Corak, M. (2016). *Inequality from Generation to Generation: The United States in Comparison* (IZA DP No. 9929).
- Dahl, M. W., & DeLeire, T. (2008). *The association between children's earnings and fathers' lifetime earnings: estimates using administrative data*. University of Wisconsin-Madison, Institute for Research on Poverty.
- Frish, R., & Zussman, N. (2009). *The Causal Effect of Parents' Childhood Environment and Education on Their Children's Education* (2009.02).
- Grawe, N. D. (2004). Reconsidering the use of nonlinearities in intergenerational earnings mobility as a test for credit constraints. *Journal of Human Resources*, 39(3), 813–827.
- Hassler, J., Rodríguez Mora, J. V., & Zeira, J. (2007). Inequality and mobility. *Journal of Economic Growth*, 12(3), 235–259. <https://doi.org/10.1007/s10887-007-9019-x>
- Mazumder, B. (2005). Fortunate Sons: New Estimates of Intergenerational Mobility in the United States Using Social Security Earnings Data. *Review of Economics and Statistics*, 87(2), 235–255. <https://doi.org/10.1162/0034653053970249>
- Solon, G. (1992). Intergenerational income mobility in the United States. *The American Economic Review*, 393–408.
- Solon, G. (1999). Intergenerational mobility in the labor market. *Handbook of Labor Economics*, 3, 1761–1800.
- Zimmerman, D. (1992). Regression Toward Mediocrity in Economic Stature. *The American Economic Review*, 82(3), 409–429. <https://doi.org/10.1126/science.151.3712.867-a>